

We're all goin' on a summer holiday...

'Tja en toen bleek het ook nog eens over dokters te gaan... nou ja, dan blijf je kijken, toch?'

DOOR
E.J. HARTENDORP
ARTS

'Pap, mag mijn switch ook mee op vakantie?' Terwijl ik druk bezig ben met het inpakken van de vakantie-spullen, komt deze vraag van onze tienjarige dochter niet geheel onverwacht uit de lucht vallen. Naast haar tablet is deze kleine spelcomputer de laatste jaren haar trouwe metgezel geworden.

Natuurlijk zou ik haar misschien iets vaker met een boek in de hand zien, maar na een fysiek zwaar jaar, waarbij ze dan ook nog eens met glanzende cijfers de stap naar groep 7 gaat maken, gun ik haar als supertrotse pappa natuurlijk de lol en de ontspanning.

De zomervakantie is altijd een bedrijvige tijd in huisartsenland. In een vorige column sprak ik al over de problemen van het rondkrijgen van alle roosters, maar verder krijgen we als praktijk in een toeristendorp natuurlijk ook de nodige gasten over de vloer. Ook dit brengt soms de nodige uitdagingen met zich mee. Waar ik de meesten van u door de

jaren heen aardig goed heb leren kennen, kloppen er nu totaal vreemde mensen aan de poort. Gewoonlijk gaat dit gelukkig prima, maar soms kan het lastig zijn als medische voorgeschiedenis of de gebruikte medicatie niet direct duidelijk zijn. Gelukkig zijn het in de meeste gevallen eenvoudige problemen, maar soms kost het, met

name bij een uitvoerige medische voorgeschiedenis, best wel even tijd. Het is al helemaal fijn als iemand op de vraag welke medicatie hij of zij gebruikt, niet antwoordt met 'nou u weet wel dokter, van die gele ovaaltjes', maar een duidelijk lijstje tevoorschijn haalt of de foto's van de etiketten op zijn mobiel kan laten zien.

Op reis gaan blijft natuurlijk een fantastische ontspanning voor lichaam en geest; een moment om echt even de zinnen te verzetten. Ik kan het iedereen, zolang het nog enigszins kan, van harte aanbevelen.

Turkse zon

Een paar jaar geleden had ik een oudere patiënt met een zeer slecht hart, die graag nog een keer zijn geliefde land Turkije wilde zien. 'Denkt u dat dit nog zou kunnen, dokter?' Vanwege het feit dat deze rikketiek toch echt lang en breed in zijn reservetijd zat, besloot ik deze vraag voor te leggen aan de cardioloog. Tot teleurstelling van patiënt bracht deze een negatief advies uit. Ik besloot de dag erna, toen zijn vaste cardioloog weer beschikbaar was, het nog maar eens te proberen. Die bromde 'waarom niet, dokters heb je overal'. Dit liet mijn patiënt zich geen twee keer zeggen; hij pakte zijn koffers en had een prima tijd onder de Turkse zon. Mijn advies in een dergelijk geval: zorg goed voorbereid op pad te gaan met, naast natuurlijk alle verzekeringen, ook een overzicht van de medicatie en, bij grote medische aandoeningen, zo nodig een Engelstalige samenvatting van de belangrijkste punten uit de medische voorgeschiedenis. Komt u daar niet helemaal uit, dan mag u daarvoor natuurlijk ook bij uw huisarts aankloppen. De laatste avond voor de vakantie

sta ik, zoals ieder jaar, in mijn behandelkamer weer te kijken wat ik mee wil nemen. Toch maar weer de hechtset mee? De stethoscoop mag, samen met de bloeddrukmeter en de oorthermometer, ook weer van de partij zijn. Het is feitelijk gezien natuurlijk overdreven en ik heb het eigenlijk nooit nodig, maar toch voelt het een beetje als autorijden zonder veiligheidsgordel als ik de zaak thuis zou laten. Je kunt tenslotte nooit weten wat er op je pad komt. Mijn oud-opleider hechtte al eens de hand van zijn echtgenote in de voortent, en mijn voorganger zat op een heuvel in Israël ineens met een patiënt met een acuut hartinfarct.

Reanimatie

Recordhoudster is een van mijn assistentes. Na iedere vakantie van zijn we als praktijk weer nieuwsgierig naar haar belevenissen. Een reanimatie op een bootje voor de Spaanse kust? Ze draait haar hand er niet voor om. Het jaar erop behandelde ze even zo vrolijk een patiënte met een ritmestoornis in het vliegtuig, waarbij ze zonder aarzelen zuurstof toediende en bij de overige passagiers de juiste medicatie wist los te peuteren om zodoende het op hol geslagen hart weer tot rust te kunnen brengen. We zijn als voltallige praktijk alweer nieuwsgierig naar haar belevenissen tijdens haar huidige vakantie.

New Amsterdam

'Pappa, pappa, wat ben je nu weer aan het kijken?' Het is een zonnige ochtend in Frankrijk en we zitten ontspannen bij het zwembad. De vorige avond had ik van haar al een stevig commentaar gehad over mijn binge kijkgedrag. Geduldig gaf ik haar uitleg, ik had alleen maar even die serie aangeklikt omdat de titel wel apart was 'New Amsterdam'... Tja en toen bleek het ook nog eens over dokters te gaan... nou ja, dan blijf je kijken, toch? Een berichtje naar mijn assistente leerde dat zij natuurlijk alle afleveringen al gekeken had en dat er 5 seizoenen online staan. Gelukkig is de vakantie nog maar net begonnen. Nu moest ik mijn dochter weer uitleg geven over wat 'emergency bootcamp' nu weer is. Vol enthousiasme vertelde ik haar dat het om een nascholingsreeks ging voor Amerikaanse eerste-hulpartsen, dat het zomaar gratis op YouTube te kijken was en dat pappa daar toch echt heel veel van opstak. Ze keek me even vol verbazing aan, schudde haar hoofd, mompelde, 'en dat op je vakantie, lekker dan' en verdween weer in de wereld van Roblox. Tja, we gaan gelukkig allemaal op vakantie, maar soms kunnen we, in wat voor vorm dan ook, het dokteren niet helemaal laten, daar is het dan toch net weer te boeiend voor...

'...schudde haar hoofd, mompelde, 'en dat op je vakantie, lekker dan' en verdween weer in de wereld van Roblox.'

'Dit liet mijn patiënt zich geen twee keer zeggen; hij pakte zijn koffers en had een prima tijd onder de Turkse zon.'

